

Jeg vil bare spørge, om det også er kirkeministerens opfattelse, at kampen mod den socialstat, der gør folk afhængige osv. – man kan læse videre om det i statsministerens berømte bog, hvis man er i tvivl – er det væsentlige i kulturkampen.

Så forstod jeg, at kirkeministeren havde et særligt bidrag til kulturkampen, nemlig den variant, der hedder at rose regeringen selv – det kan jo være nødvendigt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lagde også mærke til, at ministeren pludselig havde fået fat i en valgtale, men lad det ligge.

Jeg vil også bare spørge ministeren: Er det i virkeligheden ikke krystallklart for alle, der har fulgt den her debat, at det ikke længere vil være muligt for regeringen at føre kulturkamp på samme grundlæggende standpunkt som Dansk Folkeparti? Der synes jeg da, at der er meget i den her debat, der tyder på, at det ikke længere vil kunne opretholdes, at der er en sådan kulturel alliance mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Jeg synes, at det har været så negative signaler også i forhold til biskoppers ytringsfrihed osv., som er kommet fra Dansk Folkeparti i den her debat, og i så stor modstrid med den principtilkendegivelse, som ministeren så smukt kom med om tolerance, om ytringsfrihed, om alle muligheder for at deltage åbent og frit i debatten osv., osv., at den der kulturkampsalliance med Dansk Folkeparti da må være slut.

Karen J. Klint (S):

Når man sådan sidder og følger debatten her, så ved jeg ikke rigtig, om man skal være bæret af den eller lidt trist over niveauet i den.

Men det spørgsmål, jeg vil stille til ministeren, er: Når Dansk Folkeparti nu påstår, at Henrik Gade Jensen er så uundværlig i deres kamp mod socialstaten, kan man så ikke egentlig vende det lidt om og så sige, at den opsigelse, Henrik Gade Jensen kom med til ministeren, faktisk er et personligt frihedsbrev til ham selv, til at være frisat fra loyaliteten over for en regeringspartner, over for en regering, der skal være tolerant over for hele befolkningen og ikke kun over for visse dele af befolkningen; så taler vi lige så meget om et frihedsbrev til at deltage i den for Dansk Folkeparti så vigtige kamp?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg tror næsten, jeg kan svare alle spørgerne på én gang, sammenfatte det i ét svar, og jeg vil gentage: Vi lever i et af de bedste demokratier i verden, vi har åbenhed, vi har frihed, vi nyder dette at kunne acceptere hinandens holdninger og synspunkter, vi kan mødes i en fri og åben debat. Jeg mener, at det er det helt afgørende væsentlige at blive ved med at understrege, at sådan skal det danske samfund vedblive at være. Vi kan have forskellige politiske ståsteder, men vi skal kunne mødes i en fri og åben debat.

Fru Karen Klint havde et lidt anderledes spørgsmål. Fru Karen Klint spørger, om det, at Henrik Gade Jensen ønskede at fratræde sin stilling, ikke også har givet ham mulighed for lige som at få et frihedsbrev til at udtrykke sig. Det må man jo sige ja til. Det er klart, at som pressesekretær for en minister har man ikke mulighed for at gå ud og deltage i den offentlige debat på samme måde, som man har, når man ikke er bundet af loyalitet over for en minister.

Kl. 14.45

Jesper Langballe (DF):

Ja, en fri og åben debat, siger ministeren. Så kan man jo overveje, om det er sådan en debat efter den skabelon, som venstrefløjen i dag har karakteriseret som den gode tone. Venstrefløjen, hvis hædersmærke engang i historien var, at den var grov, at den var oprørsk, at den repræsenterede den jævne mand, er nu blevet en flok sarte jomfruer, der sådan trækker kjolen til sig og er så forfærdelig bange for den grimme tone, der kalder en rendesten for en rendesten og gylle for gylle.

Må jeg spørge ministeren: Har ministeren nogen kommentarer til hendes egen vurdering af idealet af en fri og åben debat?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Ja, jeg mener jo, der skal være plads. Jeg er jo liberal, og jeg mener, der skal være plads til alle synspunkter, og at det skal være sådan, at der er respekt for hinandens holdninger og synspunkter.

Det er da rigtigt, hvad hr. Jesper Langballe siger, at der har været og er stadig væk regimer i verden, som har undertrykt ytringsfriheden og undertrykt menneskers frihed. Det er selvfølgelig dybt, dybt krænkende og forkasteligt, og det må vi alle gøre vores yderste for at bekæmpe, sådan at mennesker bliver sat fri, så de kan få ud-